

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/667 z dnia 19 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 i (UE) 2016/1178 w celu dalszego odroczenia dat rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym ⁽¹⁾ 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2019/668 z dnia 15 kwietnia 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dziewiątym posiedzeniu Konferencji Stron w odniesieniu do włączenia niektórych chemikaliów do załącznika III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami 4
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/669 z dnia 4 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję EBC/2013/10 w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (EBC/2019/9) 6
- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/670 z dnia 9 kwietnia 2019 r. zmieniająca decyzję EBC/2014/8 w sprawie zakazu finansowania ze środków banku centralnego oraz oprocentowania depozytów sektora publicznego w krajowych bankach centralnych (EBC/2019/8) 9

WYTYCZNE

- ★ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2019/671 z dnia 9 kwietnia 2019 r. w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (wersja przekształcona) (EBC/2019/7) 11

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy (Dz.U. L 87 z 31.3.2017) 18
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 622/2008 z dnia 30 czerwca 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych (Dz.U. L 171 z 1.7.2008) 18

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/667

z dnia 19 grudnia 2018 r.

zmieniające rozporządzenia delegowane (UE) 2015/2205, (UE) 2016/592 i (UE) 2016/1178 w celu dalszego odroczenia dat rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania niektórych kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2015/2205 ⁽²⁾, rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/592 ⁽³⁾ i rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2016/1178 ⁽⁴⁾ określono, między innymi, daty rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania kontraktów dotyczących klas instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załącznikach do tych rozporządzeń.
- (2) W rozporządzeniach tych ustanowiono odroczone daty rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawartych pomiędzy kontrahentami należącymi do tej samej grupy w przypadku, gdy jeden kontrahent ma siedzibę w państwie trzecim, a drugi kontrahent ma siedzibę w Unii. Jak wskazano w odpowiednich motywach tych rozporządzeń, odroczenie tych dat było konieczne do zapewnienia, by takie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym nie podlegały obowiązkowi rozliczania przed przyjęciem aktu wykonawczego zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.
- (3) Jak dotąd w odniesieniu do obowiązku rozliczania nie przyjęto żadnego aktu wykonawczego zgodnie z art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012. W związku z tym rozpoczęcie stosowania obowiązku rozliczania kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym powinno zostać ponownie odroczone o określony czas lub do momentu przyjęcia tych aktów wykonawczych.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2205, rozporządzenie delegowane (UE) 2016/592 oraz rozporządzenie delegowane (UE) 2016/1178.
- (5) Pierwotne odroczone daty rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania były, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205, rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/592 oraz rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178, dostosowane do daty rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania w odniesieniu do kontrahentów należących do kategorii 4. Ponieważ te późniejsze daty rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania powinny zostać ponownie odroczone, odroczenie to powinno mieć zastosowanie również do podmiotów należących do kategorii 4.

⁽¹⁾ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2205 z dnia 6 sierpnia 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 314 z 1.12.2015, s. 13).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/592 z dnia 1 marca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 103 z 19.4.2016, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1178 z dnia 10 czerwca 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obowiązku rozliczania (Dz.U. L 195 z 20.7.2016, s. 3).

- (6) Biorąc pod uwagę pierwotne odroczone daty rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania oraz w celu zapewnienia spójności rozpoczęcia stosowania obowiązku rozliczania transakcji wewnątrzgrupowych z datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, niniejszy akt zmieniający powinien wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (7) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedstawiony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych.
- (8) Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 ⁽³⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2015/2205

Art. 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2205 otrzymuje brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku i zawartych pomiędzy kontrahentami należącymi do tej samej grupy, oraz jeżeli jeden kontrahent posiada siedzibę w państwie trzecim, a drugi kontrahent posiada siedzibę w Unii, obowiązek rozliczania staje się skuteczny:

- a) dnia 21 grudnia 2020 r., w przypadku gdy nie przyjęto decyzji dotyczącej równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego; lub
- b) w przypadku gdy przyjęto decyzję dotyczącą równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącą kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego, od późniejszej z następujących dat:
 - (i) 60 dni od daty wejścia w życie decyzji przyjętej na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego;
 - (ii) daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny zgodnie z ust. 1.”.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/592

Art. 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/592 otrzymuje brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku i zawartych pomiędzy kontrahentami należącymi do tej samej grupy, oraz jeżeli jeden kontrahent posiada siedzibę w państwie trzecim, a drugi kontrahent posiada siedzibę w Unii, obowiązek rozliczania staje się skuteczny:

- a) dnia 21 grudnia 2020 r., w przypadku gdy nie przyjęto decyzji dotyczącej równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego; lub

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

- b) w przypadku gdy przyjęto decyzję dotyczącą równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącą kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego, od późniejszej z następujących dat:
- (i) 60 dni od daty wejścia w życie decyzji przyjętej na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego;
 - (ii) daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny zgodnie z ust. 1.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1178

Art. 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1178 otrzymuje brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1, w odniesieniu do kontraktów dotyczących klasy instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku i zawartych pomiędzy kontrahentami należącymi do tej samej grupy, oraz jeżeli jeden kontrahent posiada siedzibę w państwie trzecim, a drugi kontrahent posiada siedzibę w Unii, obowiązek rozliczania staje się skuteczny:

- a) dnia 21 grudnia 2020 r., w przypadku gdy nie przyjęto decyzji dotyczącej równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego; lub
- b) w przypadku gdy przyjęto decyzję dotyczącą równoważności na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącą kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego, od późniejszej z następujących dat:
 - (i) 60 dni od daty wejścia w życie decyzji przyjętej na podstawie art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 648/2012, do celów art. 4 tego rozporządzenia, dotyczącej kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym wymienionych w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do danego państwa trzeciego;
 - (ii) daty, od której obowiązek rozliczania staje się skuteczny zgodnie z ust. 1.”.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2018 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2019/668

z dnia 15 kwietnia 2019 r.

dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na dziewiątym posiedzeniu Konferencji Stron w odniesieniu do włączenia niektórych chemikaliów do załącznika III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r. i została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2006/730/WE ⁽¹⁾.
- (2) Konwencję wdraża w Unii rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 ⁽²⁾.
- (3) Zgodnie z art. 7 konwencji Konferencja Stron może włączyć chemikalia do załącznika III do konwencji w następstwie zalecenia Komitetu Kontroli Chemicznej.
- (4) Aby zagwarantować Stronom przywozu możliwość korzystania z ochrony zapewnianej przez konwencję i ponieważ wszystkie odpowiednie kryteria na podstawie konwencji są spełnione, konieczne i właściwe jest poparcie zalecenia Komitetu Kontroli Chemicznej, dotyczącego włączenia do załącznika III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), heksabromocyklododekanu, foratu oraz postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej. Ponadto te substancje są już objęte zakazami bądź surowymi ograniczeniami w Unii i w związku z tym podlegają wymogom dotyczącym wywozu zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 649/2012, wykraczającym poza wymogi konwencji.
- (5) Na swoim dziewiątym posiedzeniu Konferencja Stron ma przyjąć decyzje w sprawie włączenia tych substancji chemicznych do załącznika III do konwencji.
- (6) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na dziewiątym posiedzeniu Konferencji Stron w odniesieniu do włączenia niektórych chemikaliów do załącznika III do konwencji, ponieważ to włączenie będzie wiążące dla Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na dziewiątym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwanej dalej „konwencją”) popiera włączenie do załącznika III do konwencji acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), heksabromocyklododekanu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

Artykuł 2

W świetle zmian na zbliżającej się Konferencji Stron, przedstawiciele Unii, w porozumieniu z ekspertami z państw członkowskich, mogą uzgodnić niewielkie zmiany w stanowisku, o którym mowa w art. 1, podczas organizowanych na miejscu posiedzeń koordynacyjnych, bez konieczności podejmowania kolejnej decyzji przez Radę.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 15 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady

P. DAEA

Przewodniczący

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2019/669**z dnia 4 kwietnia 2019 r.****zmieniająca decyzję EBC/2013/10 w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (EBC/2019/9)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 128 ust. 1,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 16,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 19 kwietnia 2013 r. Europejski Bank Centralny (EBC) przyjął decyzję EBC/2013/10⁽¹⁾, która ustanowiła szereg standardów technicznych dotyczących zarówno obecnych, jak i przyszłych serii banknotów euro oraz doprecyzowała niektóre zasady i procedury w odniesieniu do banknotów euro.
- (2) EBC zdecydował o wprowadzeniu modyfikacji drugiej serii banknotów euro, znanej jako seria Europa, poprzez zmniejszenie szerokości banknotów o nominałach 100 euro i 200 euro.
- (3) 4 maja 2016 r. Rada Prezesów zdecydowała o wyłączeniu z serii Europa banknotów o nominale 500 euro.
- (4) Ponadto przystąpienie Chorwacji do Unii w roku 2013 wymaga dodania chorwackiej wersji językowej skrótowca „EBC” na banknotach euro drugiej serii o nominałach 50, 100 i 200 euro. Skrótowiec ten ma być dodany do elementu wzoru, który przedstawia wersje językowe tego skrótowca w językach urzędowych Unii Europejskiej.
- (5) Dla zachowania spójności próg dotyczący wymogu przedstawiania dokumentacji w zakresie pochodzenia banknotów i identyfikacji klienta lub, w odpowiednich przypadkach, rzeczywistego beneficjenta w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849⁽²⁾, powinien zostać podwyższony do 10 000 euro. Dzięki takiemu podwyższeniu próg ten zostanie zharmonizowany z progiem dotyczącym osób prowadzących handel towarami w zakresie, w jakim dokonują one płatności gotówkowych, lub takie płatności otrzymują, na kwotę 10 000 euro lub wyższą, zgodnie z dyrektywą (UE) 2015/849.
- (6) Istnieje potrzeba doprecyzowania, że wymiany uszkodzonych banknotów można dokonać albo poprzez przekazanie banknotów o tej samej wartości w dowolnych nominałach, poprzez przelew takiej wartości na rachunek wnioskodawcy, albo poprzez uznanie taką wartością rachunku wnioskodawcy. Należy także wyjaśnić, że opłata za wymianę autentycznych banknotów euro uszkodzonych przez urządzenia zabezpieczające przed kradzieżą ma zastosowanie także w sytuacji, gdy wnioskodawca wnioskuje, aby krajowy bank centralny (KBC) dokonał wymiany poprzez przelew wartości banknotów lub uznanie taką wartością rachunku bankowego.
- (7) Decyzja EBC/2013/10 powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zmiany**

W decyzji EBC/2013/10 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Banknoty euro pierwszej serii obejmują siedem nominałów banknotów euro w zakresie od 5 euro do 500 euro. Banknoty euro drugiej serii obejmują sześć nominałów w zakresie od 5 euro do 200 euro. Banknoty euro przedstawiają motyw »Epoki i style Europy« o następujących parametrach podstawowych.

(¹) Decyzja EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofywania banknotów euro (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).

Wartość nominalna (EUR)	Wymiary (pierwsza seria)	Wymiary (druga seria)	Kolor dominujący	Wzór
5	120 × 62 mm	120 × 62 mm	Szary	Klasyczny
10	127 × 67 mm	127 × 67 mm	Czerwony	Romański
20	133 × 72 mm	133 × 72 mm	Niebieski	Gotycki
50	140 × 77 mm	140 × 77 mm	Pomarańczowy	Renesansowy
100	147 × 82 mm	147 × 77 mm	Zielony	Barok i rokoko
200	153 × 82 mm	153 × 77 mm	Żółto-brązowy	Architektura żelaza i szkła
500	160 × 82 mm	Brak w drugiej serii	Purpurowy	Współczesna architektura XX wieku”

b) ustęp 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) wersje skrótowca »EBC« w językach urzędowych Unii Europejskiej:

- (i) w przypadku pierwszej serii banknotów euro skrótowiec »EBC« zamieszcza się tylko w następujących pięciu wersjach językowych w językach urzędowych: BCE, ECB, EZB, EKT i EKP;
- (ii) w przypadku drugiej serii banknotów euro: 1) w odniesieniu do nominałów 5 euro, 10 euro i 20 euro skrótowiec »EBC« zamieszcza się tylko w następujących dziewięciu wersjach językowych w językach urzędowych: BCE, ECB, ЕЦБ, EZB, EKP, EKT, EKB, BCE oraz EBC; 2) w odniesieniu do nominałów 50 euro, 100 euro i 200 euro skrótowiec »EBC« zamieszcza się tylko w następujących dziesięciu wersjach językowych w językach urzędowych: BCE, ECB, ЕЦБ, EZB, EKP, EKT, ESB, EKB, BCE oraz EBC;”;

2) w art. 3 ust. 2 lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) jeżeli instytucje i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, przedstawiają do wymiany, w ramach jednej lub wielu transakcji, uszkodzone autentyczne banknoty euro o wartości co najmniej 10 000 euro, dokumentację dotyczącą pochodzenia banknotów i identyfikacji klienta lub, w odpowiednich przypadkach, rzeczywistego beneficjenta w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*), przedkładają takie instytucje i podmioty gospodarcze. Obowiązek ten ma również zastosowanie w przypadku zaistnienia wątpliwości co do tego, czy osiągnięty został próg wartości 10 000 euro. Zasady określone w niniejszym ustępie nie naruszają bardziej restrykcyjnych wymogów w zakresie identyfikacji i sprawozdawczości przyjętych przez państwa członkowskie w ramach transpozycji dyrektywy (UE) 2015/849.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

3) w art. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. KBC mogą dokonywać wymiany poprzez przekazanie gotówki o wartości banknotów w dowolnych nominałach, poprzez przelew wartości banknotów na rachunek bankowy wnioskodawcy, który może być jednoznacznie zidentyfikowany międzynarodowym numerem identyfikacyjnym rachunku płatniczego (IBAN) w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 (*), albo poprzez uznanie wartości banknotów rachunku wnioskodawcy prowadzonego przez KBC, przy czym wybór metody zależy od uznania KBC.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiające wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 924/2009 (Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22).”;

4) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku wnioskowania przez instytucje i podmioty gospodarcze, o których mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1338/2001, o wymianę, zgodnie z art. 3, autentycznych banknotów euro uszkodzonych przez urzędnika zabezpieczające przed kradzieżą, KBC pobierają opłatę. Opłata ta ma zastosowanie bez względu na to, czy KBC dokona wymiany w gotówce, poprzez przelew wartości banknotów, czy też poprzez uznanie wartością banknotów rachunku bankowego.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 4 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2019/670**z dnia 9 kwietnia 2019 r.****zmieniająca decyzję EBC/2014/8 w sprawie zakazu finansowania ze środków banku centralnego oraz oprocentowania depozytów sektora publicznego w krajowych bankach centralnych (EBC/2019/8)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 132 ust. 1 tiret drugie,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 34 ust. 1 tiret drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wsparcia Rady Prezesów w monitorowaniu przestrzegania zakazu finansowania ze środków banku centralnego wynikającego z art. 123 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w decyzji EBC/2014/8 ⁽¹⁾ określono stopy rynkowe, które stanowią limity górne oprocentowania depozytów organów sektora publicznego i władzy publicznej utrzymywanych przez te podmioty w ich krajowych bankach centralnych.
- (2) W celu zachowania integralności jednolitej polityki pieniężnej należy dokładniej określić i zaktualizować odpowiednie stopy rynkowe.
- (3) Decyzja EBC/2014/8 powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1**Zmiana**

W decyzji EBC/2014/8 wprowadza się następujące zmiany:

w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) »depozyt« – saldo kredytowe w euro lub w innej walucie wynikające ze środków przechowywanych na rachunku w KBC lub z tymczasowych sytuacji wynikających z innych usług świadczonych przez KBC, powodujące powstanie zobowiązania zapisanego w bilansie tego KBC, które KBC jest zobowiązany spłacić zgodnie z obowiązującymi warunkami umownymi lub regulacyjnymi, w tym depozyty overnight i depozyty terminowe;”;

b) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) »rynkowa stopa overnight dla depozytów niezabezpieczonych« – (i) w odniesieniu do depozytów overnight denominowanych w euro – referencyjną stopę międzybankowych operacji depozytowych typu overnight w euro (EONIA) lub, po zaprzestaniu stosowania stopy EONIA, krótkoterminową stopę dla euro ((€STR); oraz (ii) w odniesieniu do depozytów overnight denominowanych w walutach innych niż euro – inną porównywalną stopę;”;

c) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) »stopa rynkowa dla depozytów zabezpieczonych« – (i) w odniesieniu do depozytów terminowych denominowanych w euro – wskaźnik STOXX EUR GC Pooling z porównywalnym terminem wymagalności lub jego odpowiednik, jeżeli przestanie on być stosowany lub przestanie być uznawany za punkt odniesienia; oraz (ii) w odniesieniu do depozytów terminowych denominowanych w walutach innych niż euro – inną porównywalną stopę.”.

⁽¹⁾ Decyzja EBC/2014/8 z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie zakazu finansowania ze środków banku centralnego oraz oprocentowania depozytów sektora publicznego w krajowych bankach centralnych (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 54).

Artykuł 2

Wejście w życie

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 października 2019 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 9 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC
Mario DRAGHI
Prezes EBC

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2019/671

z dnia 9 kwietnia 2019 r.

w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (wersja przekształcona) (EBC/2019/7)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 127 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 12 ust. 1 i art. 14 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne EBC/2014/9⁽¹⁾ dwukrotnie podlegały istotnym zmianom. Zważywszy na planowane dalsze zmiany tych wytycznych, dla zachowania przejrzystości należy sporządzić ich przekształconą wersję.
- (2) Skuteczne wdrożenie jednolitej polityki pieniężnej wymaga określenia przez Europejski Bank Centralny (EBC) ogólnych zasad, którymi powinny kierować się KBC przy przeprowadzaniu z własnej inicjatywy operacji dotyczących aktywów i pasywów; operacje takie nie powinny zakłócać jednolitej polityki pieniężnej.
- (3) Należy wprowadzić ograniczenia oprocentowania depozytów sektora publicznego utrzymywanych w KBC jako agentach skarbowych na podstawie art. 21 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego w celu utrzymania spójności jednolitej polityki pieniężnej oraz wprowadzenia zachęt do utrzymywania depozytów sektora publicznego na rynku, tak aby wesprzeć zarządzanie płynnością Eurosystemu oraz realizację polityki pieniężnej. Dodatkowo wprowadzenie górnego limitu takiego oprocentowania w oparciu o stawki rynkowe sprzyja monitorowaniu stosowania się przez KBC do zakazu finansowania ze środków banku centralnego, które EBC prowadzi zgodnie z art. 271 lit. d) Traktatu.
- (4) Biorąc pod uwagę szczególne okoliczności instytucjonalne, Rada Prezesów uważa, że oprocentowanie depozytów sektora publicznego związane z programem dostosowawczym nie zakłóca jednolitej polityki pieniężnej w stopniu porównywalnym do oprocentowania innych depozytów sektora publicznego.
- (5) O ile oprocentowanie depozytów innych niż depozyty sektora publicznego utrzymywanych w KBC nie podlega zakazowi finansowania ze środków banku centralnego, również to oprocentowanie należy określić w celu utrzymania spójności jednolitej polityki pieniężnej. Biorąc pod uwagę różne wymogi instytucjonalne, poszczególne górne limity oprocentowania mogą się różnić, w szczególności w odniesieniu do depozytów pochodzących ze źródeł wewnętrznych, które mogą być postrzegane jako podobne do rachunków dla klientów detalicznych lub służące celom administracyjnym.
- (6) Niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do transakcji przeprowadzanych przez KBC w imieniu osób trzecich, które nie są wykazywane w bilansach KBC i nie mają wpływu na sytuację płynnościową banku centralnego. W odniesieniu do powiązanych kwestii organizacyjnych transakcje te powinny jednak podlegać rozwiązaniom porównywalnym do rozwiązań określonych w niniejszych wytycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania

Niniejsze wytyczne stosuje się do transakcji z udziałem KBC denominowanych w euro oraz do depozytów niezwiązanych z polityką pieniężną, pod warunkiem że są one w każdym przypadku wykazywane w bilansie i że nie stanowią:

- a) transakcji przeprowadzanych przez KBC w celu realizacji jednolitej polityki pieniężnej, zgodnie z decyzją Rady Prezesów;

⁽¹⁾ Wytyczne EBC/2014/9 z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 56).

- b) transakcji podlegających wytycznym wynikającym z art. 31 ust. 3 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego;
- c) transakcji realizowanych lub depozytów przyjmowanych w kontekście usług Eurosystemu w zakresie zarządzania rezerwami zgodnie z wytycznymi Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/797 (EBC/2018/14) ⁽²⁾;
- d) operacji związanych z zapewnieniem awaryjnego wsparcia płynnościowego w rozumieniu porozumienia w sprawie awaryjnego wsparcia płynności (*Agreement on emergency liquidity assistance*).

Artykuł 2

Definicje

Użyte w niniejszych wytycznych określenia oznaczają:

- 1) „KBC” – krajowe banki centralne państw członkowskich, których walutą jest euro;
- 2) „stopa depozytu w banku centralnym” – stopę procentową mającą zastosowanie do depozytu w banku centralnym Eurosystemu;
- 3) „depozyt” – saldo kredytowe w euro lub w innej walucie wynikające ze środków przechowywanych na rachunku w KBC lub z tymczasowych sytuacji wynikających z innych usług świadczonych przez KBC, powodujące powstanie zobowiązania zapisanego w bilansie tego KBC, które KBC jest zobowiązany spłacić zgodnie z obowiązującymi warunkami umownymi lub regulacyjnymi, w tym depozyty overnight i depozyty terminowe;
- 4) „sektor publiczny” – instytucje publiczne państw członkowskich lub instytucje publiczne Unii, o których mowa w art. 123 Traktatu, w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) nr 3603/93 ⁽³⁾, z wyjątkiem publicznych instytucji kredytowych, które na potrzeby utrzymywania rezerw przez KBC traktowane są przez KBC i EBC w taki sam sposób, jak prywatne instytucje kredytowe;
- 5) „depozyty sektora publicznego” – depozyty niezwiązane z polityką pieniężną przyjmowane przez KBC od dowolnych jednostek sektora publicznego;
- 6) „depozyty sektora publicznego związane z programem dostosowawczym” – zdeponowane:
 - a) środki wypłacane przez Europejski Mechanizm Stabilności (ESM), organy Unii lub Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) instytucjom sektora publicznego państwa członkowskiego, którego walutą jest euro, korzystającego z europejskiego programu wsparcia finansowego lub programu wsparcia finansowego MFW, którego postanowienia umowne lub inne uzgodnienia prawne wymagają, aby środki te były przechowywane przez instytucje sektora publicznego państwa członkowskiego w KBC tego państwa członkowskiego;
 - b) środki odpowiadające skumulowanym zyskom Eurosystemu wynikającym z greckich obligacji skarbowych utrzymywanych w ramach programu dotyczącego rynków papierów wartościowych, które zostały przeniesione przez instytucje sektora publicznego strefy euro na specjalny rachunek ESM; lub
 - c) środki utrzymywane przez instytucje sektora publicznego państwa członkowskiego, które korzysta lub korzystało z europejskiego programu wsparcia finansowego lub programu wsparcia finansowego MFW, w KBC państwa członkowskiego i które są przeznaczone na wypłatę na rzecz pożyczkodawców w ramach takiego programu lub które, zgodnie z postanowieniami umownymi lub innymi uzgodnieniami prawnymi związanymi z programem lub nadzorem po zakończeniu programu, wymagają przechowywania w takim KBC. W tym celu określenie „przeznaczone” obejmuje ostrożnościowe bufor gotówkowe, które skarby państwa mają obowiązek utrzymywać zgodnie z postanowieniami umownymi lub innymi uzgodnieniami prawnymi związanymi z nadzorem po zakończeniu programu lub w sytuacji zrzeczenia się prawa do spłaty przez jednego lub większą liczbę wierzycieli w ramach programu pomocy finansowej w przypadku dokonania wcześniejszej spłaty na rzecz innego wierzyciela w ramach programu pomocy finansowej;
- 7) „produkt krajowy brutto” (PKB) – wartość wszystkich towarów i usług wytworzonych przez gospodarkę pomniejszoną o zużycie pośrednie oraz powiększoną o wartość netto podatków od produktów i importu w określonej jednostce czasu;
- 8) „depozyty niezwiązane z polityką pieniężną” – depozyty przyjmowane przez KBC od instytucji sektora publicznego i pochodzące z innych źródeł zewnętrznych, które są wykazywane w pozycjach bilansowych innych niż pozycja pasywów L2 („Zobowiązania wobec instytucji kredytowych strefy euro w euro z tytułu operacji polityki pieniężnej”) zgodnie z definicją przyjętą w kontekście zharmonizowanego bilansu Eurosystemu. Zgodnie z decyzją Rady Prezesów depozyty niezwiązane z polityką pieniężną pochodzące z innych źródeł zewnętrznych nie obejmują rachunków MFW nr 1 i nr 2 ani depozytów pochodzących ze źródeł wewnętrznych, tj. depozytów należących do członków obecnego lub byłego personelu, oddziałów lub jednostek zależnych odpowiedniego KBC, zagranicznych władz monetarnych powiązanych z odpowiednim KBC i zlokalizowanych w krajach i na terytoriach określonych w art. 198 Traktatu;

⁽²⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/797 z dnia 3 maja 2018 r. dotyczące świadczenia przez Eurosystem na rzecz banków centralnych oraz państw nienależących do strefy euro oraz na rzecz organizacji międzynarodowych usług w zakresie zarządzania rezerwami wyrażonymi w euro (EBC/2018/14) (Dz.U. L 136 z 1.6.2018, s. 81).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 3603/93 z dnia 13 grudnia 1993 r. określające definicje w celu zastosowania zakazów określonych w art. 104 i 104b ust. 1 Traktatu (Dz.U. L 332 z 31.12.1993, s. 1).

- 9) „stopa rynkowa dla depozytów zabezpieczonych” – a) w odniesieniu do depozytów terminowych denominowanych w euro – wskaźnik STOXX EUR GC Pooling z porównywalnym terminem wymagalności lub jego odpowiedniki, jeżeli przestanie on być stosowany lub przestanie być uznawany za punkt odniesienia; oraz b) w odniesieniu do depozytów terminowych denominowanych w walutach innych niż euro – inną porównywalną stopę;
- 10) „rynkowa stopa overnight dla depozytów niezabezpieczonych” – a) w odniesieniu do depozytów overnight denominowanych w euro – referencyjną stopę międzybankowych operacji depozytowych typu overnight w euro (EONIA) lub, po zaprzestaniu stosowania stopy EONIA, krótkoterminową stopę dla euro (€STR); oraz b) w odniesieniu do depozytów overnight denominowanych w walutach innych niż euro – inną porównywalną stopę;
- 11) „transakcja bezwarunkowa” – kupno, sprzedaż lub wykup papieru wartościowego wykazywane w pozycji bilansowej innej niż pozycja aktywów A7.1 („Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną”) zgodnie z definicją przyjętą w kontekście zharmonizowanego bilansu Eurosystemu;
- 12) „papiery wartościowe” – następujące typy papierów wartościowych: a) dłużne papiery wartościowe; b) akcje notowane; oraz c) udziały lub jednostki uczestnictwa w funduszach inwestycyjnych;
- 13) „transakcja finansowana z użyciem papierów wartościowych” – transakcję wchodzącą w zakres definicji zawartej w art. 3 ust. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 (*), która dotyczy papierów wartościowych wykazywanych w pozycji bilansowej innej niż pozycja aktywów A7.1 („Papiery wartościowe utrzymywane w celach związanych z polityką pieniężną”) zgodnie z definicją przyjętą w kontekście zharmonizowanego bilansu Eurosystemu, i która stanowi:
 - a) „transakcję udzielenia pożyczki” rozumianą jako transakcja finansowana z użyciem papierów wartościowych przeprowadzana przez KBC, której skutkiem jest dostarczenie papierów wartościowych; albo
 - b) „transakcję zaciągnięcia pożyczki” rozumianą jako transakcja finansowana z użyciem papierów wartościowych przeprowadzana przez KBC, której skutkiem jest otrzymanie papierów wartościowych;
- 14) „dwustronne porozumienie w sprawie płynności” – porozumienie zawierane przez KBC z bankiem centralnym lub władzami monetarnymi spoza strefy euro w celu przeprowadzenia transakcji wymiany gotówki euro na zabezpieczenie niegotówkowe w euro.

Artykuł 3

Kwestie organizacyjne

1. KBC przyjmują odpowiednie rozwiązania w celu umożliwienia kontrahentom rozróżnienia pomiędzy transakcjami przeprowadzanymi na podstawie niniejszych wytycznych a transakcjami przeprowadzanymi przez KBC w ramach realizacji jednolitej polityki pieniężnej.
2. KBC przyjmują odpowiednie rozwiązania mające na celu zapewnienie, aby poufne informacje dotyczące polityki pieniężnej nie były wykorzystywane podczas przeprowadzania transakcji na podstawie niniejszych wytycznych.
3. KBC przyjmują podobne rozwiązania do rozwiązań przyjętych zgodnie z ust. 1 i 2 także w odniesieniu do transakcji przeprowadzanych przez KBC w imieniu osób trzecich, które nie są wykazywane w bilansach KBC i nie wpływają na sytuację płynnościową banku centralnego.
4. KBC corocznie informują EBC o rozwiązaniach przyjętych na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Ograniczenia oprocentowania depozytów niezwiązanych z polityką pieniężną

1. Oprocentowanie depozytów sektora publicznego jest ograniczone następującymi limitami górnymi:
 - a) w przypadku depozytów overnight – rynkową stopą overnight dla depozytów niezabezpieczonych; w przypadku depozytów terminowych – stopą rynkową dla depozytów zabezpieczonych z porównywalnym terminem wymagalności lub, jeśli nie jest ona dostępna, rynkową stopą overnight dla depozytów niezabezpieczonych.
 - b) W dowolnym dniu kalendarzowym całkowita wartość depozytów sektora publicznego przechowywanych w KBC, innych niż depozyty sektora publicznego związane z programem dostosowawczym, przekraczająca wyższą z następujących wartości: (i) równowartość 200 mln EUR lub (ii) 0,04 % PKB państwa członkowskiego siedziby KBC, podlega oprocentowaniu maksymalnie do następującego poziomu:
 1. w przypadku depozytów denominowanych w euro:
 - i. jeżeli stopa depozytu w banku centralnym ma w danym dniu kalendarzowym wartość zerową lub dodatnią, do poziomu stopy procentowej równej zero procent;
 - ii. jeżeli stopa depozytu w banku centralnym ma w danym dniu kalendarzowym wartość ujemną, do poziomu stopy procentowej nie wyższej niż stopa depozytu w banku centralnym;

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2365 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie przejrzystości transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych i ponownego wykorzystania oraz zmiany rozporządzenia (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 1).

2. w przypadku depozytów denominowanych w innych walutach: dla danej waluty stosuje się podejście porównywalne do podejścia określonego dla depozytów denominowanych w euro określonego w pkt 1 ppkt (i) i (ii) powyżej.
Do celów określenia progu, o którym mowa w niniejszym punkcie, PKB opiera się na rocznej jesiennej prognozie ekonomicznej publikowanej przez Komisję Europejską w roku poprzednim. Każdy KBC podejmuje decyzję w sprawie alokacji poszczególnych depozytów sektora publicznego poniżej i powyżej progu.
 - c) W każdym dniu kalendarzowym, jeżeli stopa mająca zastosowanie zgodnie z lit. b) jest wyższa niż odpowiednia stopa rynkowa określona w lit. a), wszystkie depozyty sektora publicznego podlegają oprocentowaniu zgodnie z taką stopą rynkową.
 - d) Depozyty sektora publicznego związane z programem dostosowawczym podlegają oprocentowaniu według stóp określonych w lit. a) lub według stopy wynoszącej zero procent, w zależności od tego, która stopa jest wyższa, ale nie są wliczane do progu, o którym mowa w lit. b).
2. Oprocentowanie depozytów niezwiązanych z polityką pieniężną innych niż depozyty sektora publicznego uwzględnia zasady proporcjonalności, neutralności rynkowej i równego traktowania. Oprocentowanie depozytów niezwiązanych z polityką pieniężną innych niż depozyty sektora publicznego, jeżeli są one denominowane w euro, nie może przekraczać stopy depozytu w banku centralnym.
3. Ujemna stopa procentowa oznacza obowiązek dokonania przez deponenta zapłaty na rzecz właściwego KBC, włączając prawo tego KBC do dokonania stosownego obciążenia rachunku danego depozytu.

Artykuł 5

Obowiązki *ex ante*

1. KBC przekazują EBC *ex ante* informacje o całkowitym wpływie netto na płynność transakcji, do których zastosowanie mają niniejsze wytyczne, mając na uwadze ogólne ramy Eurosystemu dotyczące zarządzania płynnością. Ponadto KBC zapewniają za pomocą odpowiednich środków, aby transakcje te nie miały wpływu na płynność, którego nie można dokładnie przewidzieć.
2. KBC zwracają się do EBC o uprzednią zgodę, jeżeli transakcje, do których zastosowanie mają niniejsze wytyczne, przeprowadzane z własnej inicjatywy KBC, skutkują w dniu rozrachunku wpływem netto na płynność przewyższającym 500 mln EUR.
3. KBC zwracają się do Rady Prezesów o uprzednią zgodę przed zawarciem dwustronnych porozumień w sprawie płynności.

Artykuł 6

Sprawozdawczość *ex post*

Raz na kwartał kalendarzowy KBC przekazują EBC informacje *ex post* dotyczące:

- a) transakcji bezwarunkowych;
- b) transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych;
- c) średnich kwot należnych dotyczących depozytów niezwiązanych z polityką pieniężną, które zostały zrealizowane lub odnotowane w trakcie poprzedniego kwartału kalendarzowego.

Artykuł 7

Monitorowanie

1. Raz w roku EBC przygotowuje ocenę wykonania niniejszych wytycznych w roku poprzednim i przedstawia ją Radzie Prezesów.
2. Poza progiem zagregowanego wpływu netto na płynność, o którym mowa w art. 5 ust. 2, EBC może w wyjątkowych okolicznościach określić i stosować przez dowolny okres dodatkowe progi w stosunku do transakcji KBC, do których mają zastosowanie niniejsze wytyczne.
3. Jeśli sprawozdawczość ujawni, że transakcje objęte niniejszymi wytycznymi pozostają w sprzeczności z wymogami jednolitej polityki pieniężnej, EBC może wydać szczegółowe instrukcje w odniesieniu do czynności zarządzania aktywami i pasywami dokonywanych przez odpowiedni KBC.

*Artykuł 8***Poufność**

Wszelkie informacje i dane podlegające wymianie w kontekście niniejszych wytycznych traktuje się z zachowaniem poufności.

*Artykuł 9***Utrata mocy obowiązującej**

1. Z dniem 1 października 2019 r. tracą moc wytyczne EBC/2014/9 w brzmieniu zmienionym wytycznymi wskazanymi w załączniku I.
2. Odniesienia do wytycznych EBC/2014/9 należy traktować jako odniesienia do niniejszych wytycznych i odczytywać zgodnie z tabelą zgodności zawartą w załączniku II.

*Artykuł 10***Skuteczność i implementacja**

1. Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich KBC.
2. KBC podejmują środki konieczne do zapewnienia zgodności z postanowieniami niniejszych wytycznych oraz stosują je od dnia 1 października 2019 r. Najpóźniej do dnia 1 lipca 2019 r. KBC powiadamiają EBC o treści aktów prawnych i innych czynnościach związanych ze środkami, o których mowa w art. 4 ust. 1, art. 4 ust. 2 i art. 5 ust. 2.

*Artykuł 11***Adresaci**

Niniejsze wytyczne adresowane są do KBC.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 9 kwietnia 2019 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

**Wytyczne, które utraciły moc, wraz z listą ich kolejnych nowelizacji
(o których mowa w art. 9)**

Wytyczne EBC/2014/9

Wytyczne EBC/2014/22 ⁽¹⁾

Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/1575 (EBC/2015/28) ⁽²⁾

⁽¹⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2014/22 z dnia 5 czerwca 2014 r. zmieniające wytyczne EBC/2014/9 w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 118).

⁽²⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/1575 (EBC/2015/28) z dnia 4 września 2015 r. zmieniające wytyczne EBC/2014/9 w sprawie krajowych operacji zarządzania aktywami i pasywami przez krajowe banki centralne (Dz.U. L 245 z 22.9.2015, s. 13).

ZAŁĄCZNIK II

Tabela zgodności

Wytyczne EBC/2014/9	Niniejsze wytyczne
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1
Artykuł 1 ust. 2	
Artykuł 1 ust. 3	
Artykuł 1 ust. 4	
Artykuł 2	Artykuł 2
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	
Art. 5 ust. 1 lit. a) i b)	Artykuł 4 ust. 1 lit. a)
Artykuł 5 ust. 2	Art. 4 ust. 1 lit. b) i ust. 3
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 4 ust. 1 lit. d)
Artykuł 6 ust. 1	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 7 ust. 1	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 7 ust. 2	Artykuł 7 ust. 2
Artykuł 7 ust. 3	
Artykuł 8	
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	
Artykuł 10	Artykuł 8
Artykuł 11	
Artykuł 12	Artykuł 10
Artykuł 13	Artykuł 11

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2017/565 z dnia 25 kwietnia 2016 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 87 z dnia 31 marca 2017 r.)

Strona 18, art. 2 pkt 1 lit. b) i c):

- zamiast:* „b) dyrektor, wspólnik lub osoba na stanowisku równorzędnym albo członek personelu kierowniczego lub agent firmy;
- c) pracownik lub agent firmy oraz każda inna osoba fizyczna, której usługi pozostają do dyspozycji i pod kontrolą firmy lub jej agenta i która uczestniczy w świadczeniu usług i wykonywaniu działalności inwestycyjnej firmy;”;
- powinno być:* „b) dyrektor, wspólnik lub osoba na stanowisku równorzędnym albo członek personelu kierowniczego agenta firmy;
- c) pracownik firmy lub agenta firmy oraz każda inna osoba fizyczna, której usługi pozostają do dyspozycji i pod kontrolą firmy lub jej agenta i która uczestniczy w świadczeniu usług i wykonywaniu działalności inwestycyjnej firmy;”.

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 622/2008 z dnia 30 czerwca 2008 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 171 z dnia 1 lipca 2008 r.)

1. Strona 3, tytuł:

- zamiast:* „zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych”;
- powinno być:* „zmieniające rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych”.

2. Strona 3, motyw 4 zdanie przedostatnie:

- zamiast:* „Pod uwagę wzięta zostanie perspektywa usprawnienia procedury dzięki postępom poczynionym w toku całego postępowania ugodowego, w tym wszelkie bezzasadne opóźnienia związane z zapewnieniem dostępu do niejawnych wersji dokumentów należących do akt.”;
- powinno być:* „Pod uwagę wzięta zostanie perspektywa usprawnienia procedury dzięki postępom poczynionym w toku całego postępowania ugodowego, w tym wszelkie bezzasadne opóźnienia związane z zapewnieniem dostępu do jawnych wersji dokumentów należących do akt.”.

3. Strona 3, motyw 5, zdanie drugie i trzecie:

- zamiast:* „Jednakże w przypadku postępowań ugodowych dostarczanie wnioskodawcom niejawnych wersji przedstawienia zarzutów nie służyłoby celowi, jakim jest umożliwienie im współpracy z Komisją w ramach postępowania i może zniechęcić strony postępowania do współpracy z Komisją. Z tego względu nie należy nakładać na Komisję obowiązku dostarczania wnioskodawcom niejawnej wersji przedstawienia zarzutów.”;

powinno być: „Jednakże w przypadku postępowań ugodowych dostarczanie wnioskodawcom jawnych wersji przedstawienia zarzutów nie służyłoby celowi, jakim jest umożliwienie im współpracy z Komisją w ramach postępowania i może zniechęcić strony postępowania do współpracy z Komisją. Z tego względu nie należy nakładać na Komisję obowiązku dostarczania wnioskodawcom jawnej wersji przedstawienia zarzutów.”.

4. Strona 4, art. 1 pkt 2 – art. 6 ust. 1:

zamiast: „1. W przypadku, gdy Komisja wyda przedstawienie zarzutów dotyczące sprawy, która była przedmiotem otrzymanego przez Komisję wniosku, przekazuje wnioskodawcy odpis niejawnej wersji przedstawienia zarzutów, chyba że zastosowanie ma postępowanie ugodowe, w którym to przypadku wnioskodawca zostanie poinformowany na piśmie o rodzaju i przedmiocie postępowania. Komisja wyznacza również termin, w którym wnioskodawca może pisemnie przedstawić swoją opinię.«”;

powinno być: „1. W przypadku gdy Komisja wyda przedstawienie zarzutów dotyczące sprawy, która była przedmiotem otrzymanego przez Komisję wniosku, przekazuje wnioskodawcy odpis jawnej wersji przedstawienia zarzutów, chyba że zastosowanie ma postępowanie ugodowe, w którym to przypadku wnioskodawca zostanie poinformowany na piśmie o rodzaju i przedmiocie postępowania. Komisja wyznacza również termin, w którym wnioskodawca może pisemnie przedstawić swoją opinię.«”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL